

๓ คุณหญิงทองนา ๑

แม่ของลูกเป็นบุตรสาวของหม่อมเจ้าฯ จึงมีคำนำหน้าชื่อว่า หม่อมราชวงศ์หญิง มาตั้งแต่เกิด ท่านมีชีวิตที่สะดวกสบายอยู่ในวัง แวดล้อมไปด้วยข้าทาสบริวาร เวลาไปโรงเรียนก็มีทหารรับใช้เป็นผู้ติดตามไปด้วยอย่างน้อย ๔ คน

แม้คุณแม่จะมีชีวิตที่สะดวกสบาย แต่คุณแม่ก็เป็นหม่อมที่ชอบชีวิตเรียบง่ายสมถะ ไม่ชอบออกงานสังคม ไม่ชอบเด่นรำ แต่ชอบศึกษาวรรณคดี ประวัติศาสตร์ และชอบอ่านหนังสือธรรมะ มีใจฝึกฝนในทางบุญกุศลตั้งแต่เด็ก ๆ แต่เนื่องจากคุณแม่ต้องอยู่เฉย ๆ เพราะมีคนทำให้ทุกอย่าง ทำให้คุณแม่รู้สึกเบื่อ จึงขออนุญาตท่านพ่อมาทำงานที่กรมป่าไม้

จนกระทั่งถึงเวลาที่ท่านพ่อท่านแม่เห็นสมควรจะให้ออกเรือน ท่านก็ได้หาคนที่

ฐานะชาติตระกูลเหมาะสมกันเพื่อให้แต่งงาน แต่คุณแม่ของลูกไม่ชอบใครเลยจึงปฏิเสธ ต่อมาคุณแม่ได้มาเจอคุณพ่อของลูก ซึ่งทำงาน อยู่ทีเดียวกัน เกิดชอบพอกัน แต่ทางท่านพ่อ ท่านแม่ไม่ชอบ และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะ คุณพ่อของลูกฐานะต่ำศักดิ์ดีกว่า ถึงแม้ว่าคุณพ่อ จะพอมีฐานะ แต่ก็ยังเป็นหนุ่มบ้านนอกมีรกราก อยู่ที่จังหวัดอุบลราชธานี ดังนั้นญาติทางฝ่าย คุณแม่จึงดูถูกคุณพ่อว่า เป็นไอ้หนุ่มบ้านนอก แต่ในที่สุดการแต่งงานของท่านทั้งสองก็เกิดขึ้น ท่ามกลางความไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง ของญาติทางฝ่ายคุณแม่

หลังจากแต่งงานแล้ว เวลาผ่านไป เมื่อ คุณแม่ตั้งครรภ์ได้ ๘ เดือน ก็ย้ายไปอยู่ที่ จังหวัดอุบลราชธานี และก็ไม่ติดต่อกับท่าน พ่อท่านแม่และญาติพี่น้องทุกคนอีกเลย เพื่อ เป็นการตัดปัญหาความไม่เข้าใจกัน

เมื่อมาอยู่บ้านนอก คุณพ่อก็ทำหน้าที่เป็นพ่อศรีเรือน คือ ไม่ยอมให้คุณแม่ลำบากตรากตรำเลย คุณพ่อรับอาสาทำงานบ้านทุกอย่าง ซักผ้าให้คุณแม่ เลี้ยงลูกเองเป็นส่วนใหญ่ ปลูกฝังลูก ๆ ทุกคนเสมอว่า คุณแม่คือ คุณหญิงท้องนา ให้ปรนนิบัติคุณแม่เป็นอย่างดี อย่าให้ท่านทำงานหนัก เพราะคุณพ่อคิดอยู่ตลอดเวลาว่า ท่านไปเอาคุณแม่มาจากในรั้วในวัง เหมือนควาฉวางแก้วมาจากปากมังกร จะมาทำให้ตกระกำลำบากมันเสียศักดิ์ศรี จึงยอมทำให้ทุกอย่างเพื่อให้คุณแม่อยู่อย่างมีความสุข

บุญใดคุณแม่จึงเกิดมาในตระกูลสูง มีชีวิตวัยต้นที่ประณีตสุขสบาย แต่ต้องพลัดจากวังมาอยู่บ้านนอกที่กันดาร และบุญใดที่แม่มาอยู่ที่กันดารแต่ทุกคนกลับดูแลท่านเป็นอย่างดี

คุณครูไม่ใหญ่

คุณแม่ของลูกเกิดในตระกูลสูง มีชีวิต
วัยต้นประณีตสุขสบาย แต่พลัดมาอยู่บ้าน
นอกที่ก้นดาร์ เพราะในอดีตท่านได้ทำบุญ
ในพระพุทธศาสนา ได้เป็นกำลังสร้างโบสถ์
ถวายเป็นพุทธบูชา มีความอ่อนน้อมในพระ
รัตนตรัย ด้วยบุญนี้จึงทำให้เกิดในตระกูลสูง
แต่ช่วงท้ายได้เกิดกระทบกระทั่งกับทีมงาน
ที่สร้างโบสถ์ จึงทำให้เบื่อๆ เลยถอยออกไป
เพราะไม่อยากจะทะเลาะกับใคร จึงทำให้บุญ
หย่อนลงในช่วงหลัง แต่ก็ยังเลื่อมใสในบุญ
อยู่ เพียงแต่ว่าปีติหย่อนลงมา วิบากกรรมนี้
ตามมาส่งผล ทำให้แม่เกิดในตระกูลสูงแล้ว
ก็พลัดไปอยู่บ้านนอกที่ก้นดาร์ แต่แม่มาอยู่ที่
ก้นดาร์ทุกคนก็ดูแลท่านอย่างดี เพราะกำลัง
ท่านบารมียังมีหล่อเลี้ยงอยู่

เพราะฉะนั้น เวลาทำงานกันเป็นทีม
อย่าทะเลาะกัน ช่วยกันประคับประคอง
ถนอมน้ำใจ ให้ใจใสๆ จะได้บุญเต็มที่

๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

